158/94

Број КИ
Kri- 562/94

ЗАПИСНИК О САСЛУШАЊУ СВЕДОКА

(Sačinjen uprihvatilištu u Bratunac-Republika Srpska)

састављен дана 16.04. 19 94 године пред

istažnim судијом OKRUŽNOG суда у BEOGRADU

у кривичном поступку против NN

због кривичног дела из члана 142 KZJ КЗ.

istražnji — судија

СВЕДОК,

SIMIĆ ILIJA

— OŠTEĆENA -DEDIĆ VEHIDA

ЗАПИСНИЧАР,

Саслушавању сведока присуствује и:
ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ,

Stjepanović Stojanka

ОКРИВЉЕНИ,

БРАНИЛАЦ,

Започето у 10,30 часова

Сведок је опомењут да је дужан да говори истину и да не сме ништа прећутати, упозорен је на последице давања лажног исказа, као и да није дужан да одговара на поједина питања, ако је вероватно да би тиме изложио себе или свог блиског сродника тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу (члан 229. ЗКП.), па на општа питања сведок даје одговоре:

1) Име и презиме VEHIDA DEDIĆ
2) Име оца OMER
3) Занимање učenica osmogod.škole
4) Боравиште Selo POBUDJE Opština Bratunac
5) Место рођења POBUDJE
6) Година рођења 23.02.1979.godine
7) Однос са окривљеним и оштећеним oštećena

За овим сведок о самом предмету износи следеће:

DEDIĆ VEHIDA

Zovem se Vehida Dedić,rodjena sam 23.o2.1979. godine u selo Pobudje. Do marta prošle godine sa svojim roditeljima, ocem majkom starijim bratom i sestrom mlodjom živjeli u Pobudju odakle smo marta mjeseca prošle godine prešli kao izbeglice u Srebrenicu i kao porodica bili smješteni u neki objekat kao izbjeglice.

Pre jedne dva meseca ja sam presla da stanujem kod neke gospodje Muše koja ima veliku kuću isu sam kod nje bila sve do prvog aprila ove godine, kada sam pobegla iz Srebrenice na Srpsku teritoriju.

Kod ove gospodje Muše kod koje sam stanovala zadnja dva meseca vrlo često, svako drugo treće veće navraćao je M.Naser Orić koji je muslimanski komadant Srebrenice,m i to je obično svraćao uvek sa nekom drugom ženom, auvek su ga pratili pka po trojica muslimanski vojnika . Na jedno dva tri dana pre nego što ću ja da pobegnem iz Srebrenice,to je moglo biti odo 27 ili 28. marta ove godine kod gospodje Muše uveče navratio je muslimanski komadant Orić Naser sa jednom ženom i trojicom muslimanski vojnika kao svoji pratioca. Ja sam tom prilikom po naredjenu gospodje Muše skuvala kafu i posle tega ova trojica muslimanski vojnika naredili su mi da ja odem udrugu sobu, a oni su ušli za mnjom u sobu a to su bili Safet Osmanović, Sead prezime neznam, Ibro zvani penzioner. To su mladići od po 20 godina starosti, sva trojica su iz sela Glogove. Kada sam ušla usobu ova trojica muslimanskih vojnika su mi naredili da se ja skinem gola i da legnem sa njima ukrevet da sa njima imam polni odnos. Ja sam se teme počela protiviti i počela sam da se otimam i da bežim po sobi zaklanjući se iza namještaja ipredmeta, i u jednom momentu sam pokušala da skečim kroz prozor, ma da je ta soba bila na spratu, ali nisam uspjela jer me je Safet dograbio rukama,zatim počeo da me udarara po licu i tjelu potom su počela sva trojica da me udaraju iskidaju odeću sa mene itako su me skinuli da sam ostala goleg tele a zatim je me prvi, Safet Osmanović nadamnom izvršio silovanje, aposle tega su nastavili i ova dvojica Sead i Ibro.

Ja sam ovom prilikom bila toliko maltretirana i mučena od ovih vojnika da sam negde pri kraju silovanja prosto izgubila svest tako da u jednom momentu kad sam jadošla svesti ja sam videla da sam ja u sobi sama i da sam gola, a vrata od sobe otvorena.

Ja sam odmah ustala i obukla se i potražila godpodju Mušu, medjutim, kada sam sepred njom pojavila ja sam počela da joj se žalim i pričam šta su mi uradili Oričevi pratioci, a ova gospodja Muša na te moje žalbe počela jeda se smeje.

Ina če ove maltrretiranje koje su nadamnom izvršili ova trojica muslimanski vojnika isilovanje počelo je posle oko 8 časova, kda su onu napuslili sobu ja neznam jer sam bila prosto bez svesti, a osvestila sam se pred zoru.

Posle ovoga došao je Mjutro kod gospodje Muše komadant Orić Naser i ja sam počela da mu se žalim šta su tokom noći uradili ovi njegovi pratioci, a on me je natu moju žalbu jako ošamario i opsovao mi mater. Meni je bilo jasno da mi ne pomaže nikakva žalba, otišla sam u muslimansku policiju dase njima žalim i kada sam imsve ove ispričala iz policije su me istjerali sa rečima:""Marš napolje , kad si se žalila Naseru niketi ne može pomoći kad ti on nije pomogao."

Posle ovega jasam pala u očajanje i vjedla sam da mi ovdje nema više opstanka, pomišlja sam daizvršim samoubistvo, u tom očajanju došla sam naideju da pobegnem iz Srebrenice nam Srpsku teritoriju, a na ovu ideju došla sam i do tega što sam tokom boravka u Srebrenici upoznala dve devojke muslimanke koje su mi pričale kako su one bile zarobljene od Srpske vojske,ali da im se nije ništa netprijatno dogodilo dok su bile pod zaštitom Srvpske vojske,a kada su razmenjene i došle umx Srebrenicu vrlo brzo subile silovane od muslimanske vojske.

Rasmišljajući o tome kako čuda pobegnem na srpsku teritoriju, poverila sam tusvoju nameru svojej poznanici SELIMOVIĆ ŠERIFI,i zajedn smo sedogovorile da zajedno pobegleme na Srpsku teritoriju.

DEDIĆ VEHIDA

Ovu svoju nameru zajedno sa Šerifom ostvarila sam na dan 01.04. 1994. godine, ja mislim da je bio uterak, ujutro ja i Šerifa smo šetaju ći se izašle iz Srebrenice pešavši prema Srpskoj teriteriji, medjutim, kad smo došli do straže "UMFROFORA" oni su nas sprečili da nastavimo put dalje govoreći da čepugati u nas, i tada smo se jai Šerifa degeverile zaobišle stražu ü MFROFORA prešele preko nekog potoka i otprilike na udaljenosti oko 5 km. i nastavili smo put kz prema srpskoj teritoriji odnosno prema položajima Srpske teriterije i negde oko 12,3o časova ja i Šerifa smo stigle pred Srpske položaje kojem prilikom nas je primeti jedan Srpski vojnik pošte nam je rekao dastanemo mismo te i učinile i pozvao nas da podjemo prema njemu, ali pošte smo mi primetile da smo upali medju minirano područje, zamolili smoovog Srpskog vojnika da on dodje ponas dve da ne bi mi nagazilei na mine. Ovaj Srpski kvojnik je toi učinio prišaonam je i obadve nas prevee na Srpske pkmložaje o mi smo Srpčskim vojnicima ispričali kašte smo prebegle nasrpsku teritori ju. Ovde na položajima srpske vojske bile smo lepo primljene odsrpskih vojnika dali su nam i hranu i voće a potom smo bili automobilom bili prel bačeni ovede u prihvatilište, a moja prijateljica Šerifa otišla preko crvenog krsta na porodjaj.

Ovde u prihvatilištu u Bratuncu nalazim seveć 16.gdana, i ni primljena sam najedan zaista ljudski način, prema meni sesvi ophodne ljudski i korektno i nikakvih malteretiranja ni reči prekora nisam imala ni od koga.

Ja želim daizjavim da ni u kom slučaju ne želim niti bi pristala dase vratim u Srebrenicu. Uprvom redu želila bi ako je to moguće da ostanem u Bratuncu i da živim ovde a ako to nije moguće želila bida odem bilo u Valjevo u Srbiju gdje imam baku Desu Mehmedović majka od moje majke, ili pak u Tuzlu imam Strica i strinu

To jesve šćto bi mogla daa izjavim u vezi samojim bekstvom iz Srebrenicex i prelas,kom na srpsku teritoriju i silovanje koje su nadamnom izvršili muslimaski vojnici nadamnom um Srebrenici o čemu sam unapred opštirnije govorila.

Slušala sam vaše diktiranje zapisnika u koji su uneta sve reče onako kako sam ih jaizgoverila i zapisnik u svemi zasvoj priznajm a što potvrdjujem svojim svojeručnim potpisom.

Redić Vehida

Dovršeno u 11,3o časova

ZAPISNIČAR

Stjepanović

ISTRAŽNI SUDIJA